

mæglingsskites og den af DA krævede økonomiske ramme under for handlingerne med LO.

Den økonomiske sammenhæng i regeringsindgrebet er, at arbejdsgiverne sparer 0,4 pct. af lønsummen på pension og ca. 0,13 pct. af lønsummen på sygeskat, i alt 0,53 pct.

Omkostningen til en feriefri dag med de foreslåede karensbestemmelser lader sig ikke umiddelbart beregne. Men der vil være tale om en omkostning, der ligger væsentligt - og for nogle områder endog meget væsentligt - lavere end en beregning under den forudsætning, at alle opnår og bruger feriefridage i forhold til deres samlede ansættelsestid (dvs. 1 fuldtids feriefri dag pr. præsteret årsværk). En sådan beregning siger, at arbejdsgiverens omkostning er 1 divideret med antallet af arbejdsdage pr. år svarende til 0,44 pct. Arbejdsministeren sætter det til 0,3 pct. af lønsummen.

Hertil kommer udgiften til de 3 omsorgsdage på ca. 0,25 pct. årligt med de nuværende karensbestemmelser.

Takket være den restriktive forskelsbehandling sikres det således, at den samlede omkostning på ca. 0,55 pct. svarer til den samlede foræring til arbejdsgiverne fra lønmodtagere og skatteborgere på i alt ca. 0,53 pct.

Imens virksomhedernes indtjening årligt stiger med ca. 20 pct., fører denne promillenøjagtige overholdelse af DA's ramme til uhyrlige skævheder. Hvis arbejdsministerens skøn over omkostningsstigningen for feriefridagen på 0,3 pct. af lønsummen viser sig rigtig, vil det med andre ord indebære, at kun 2 ud af 3 lønmodtagere vil kunne opfylde adgangskriteriet for at opnå ret til feriefri dag. Selv om problemet må anses for knap så stort ved 6-måneders-kravet for omsorgsdagene, viser det et klokkeklart billede af, hvor mange der må betale af egen lomme for ingen eller meget små forbedringer. Alt sammen alene fordi DA-rammen skal overholdes 100 pct. Regeringen er i sandhed gået langt efter DA's ønsker.

Hvis arbejdsministeren hævder, at ulighedene er mindre end her skitseret, hævder han i samme åndedrag (uden at sige det højt), at DA får noget forærende.

Regeringen er tilmed gået så langt, at den forærer alle private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af lovindgrebet, dvs. ca. $\frac{2}{3}$ af alle private arbejdsgivere, en samlet gave på ca. 280 mio. kr.

uden så meget som ét eneste modkrav til gavn for lønmodtagerne.

Det samlede resultat er dermed at både DA-arbejdsgiverne under ét og alle andre arbejdsgivere har fået et resultat forærende af regeringen, der indebærer lavere omkostninger end dem, DA selv krævede.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag.

Enhedslisten er imod et indgreb i strejkeretten og i lønmodtagernes faglige demokrati. Vi er tilhængere af og vil forsvare den frie forhandlingsret.

Det fremsatte forslag rummer for nogle af de berørte lønmodtagere nogle fridage fastsat efter fire forskellige, administrativt udviklede regler. Fridagene betales i forhold til det forkastede mæglingsforslag af lønmodtagerne selv gennem en forringelse af pensionsbidraget og med afskaffelse af sygeskatten, altså penge ud af statskassen. Desuden udsteder regeringen en garanti til arbejdsgiverne om ikke at pålægge dem nye lønomkostninger i den kommende periode.

Det lyder som en forbedring, at lønmodtagere er imødekommet på spørgsmålet om ekstra ferie. Men sandheden, er at feriefridagen er gjort betinget af ansættelse i samme firma i mindst 9 måneder. Det betyder, at store områder inden for byggeriet, inden for hotel- og restaurationsbranchen og mere løst ansatte i det hele taget ikke får den mindste glæde af denne ordning.

Det lyder som en forbedring og imødekomme af børnefamiliernes behov, at man nu indfører 2+1 børnefridage. Men også disse fridage er gjort betinget af, at man har haft uafbrudt ansættelse i virksomheden i 6 måneder. Igen er der store lønmodtagergrupper som aldrig vil få glæde af det.

Regeringen har valgt at gribe ind i konflikten, selv om der ikke har været tale om livstruende situationer.

Regeringen har valgt at gribe ind, fordi Overdanmark var ved at tabe, og fordi arbejdsgiverne